

Sygn. akt II Ca 690/18

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) SA w W.

przeciwko P. W.

o zapłatę 3904,18 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt VIII C 518/18

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ca 690/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2018r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) SA w W. przeciwko P. W. o zapłatę (...)zł.

Sąd pierwszej instancji uznał, że strona powodowa nie wykazała legitymacji czynnej do dochodzenia żądania w niniejszej sprawie, gdyż przedłożone dowody w postaci oświadczenia z 10 kwietnia 2017r. wierzyciela pierwotnego o zbyciu wierzytelności oraz wyciągu z załącznika stanowiącego wykaz przelewanych wierzytelności, nie dawały podstaw do ustalenia, że powódka nabyła wierzytelność objętą żądaniem pozwu, w drodze cesji.

W apelacji od powyższego wyroku strona powodowa zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 kpc, poprzez dowolną ocenę dowodów polegającą na odmowie przyznania przedłożonym przez powódkę dokumentom waloru dowodowego oraz poprzez uznanie, że powódka nie posiada legitymacji czynnej do działania w niniejszej sprawie, pomimo przedstawienia przez nią potwierdzonego za zgodność z oryginałem oświadczenia złożonego przed notariuszem o przejściu wierzytelności z tytułu umowy pożyczki nr (...) na powodową Spółkę.

Wskazując na powyższy zarzut strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie żądania pozwu w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację zważył co następuje. Apelacja jest uzasadniona, gdyż uwzględnieniu podlegał jej wniosek, zgłoszony jako ewentualny, o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, z uwagi na nierozpoznanie przez ten Sąd istoty sprawy (386 § 4 k.p.c.). Sąd Rejonowy czyniąc bowiem ustalenia faktyczne odnośnie treści wiążącego pozwanego i poprzednika prawnego strony powodowej stosunku prawnego, ograniczył się do ustalenia faktów wygenerowania przez powódkę we wskazanych datach, określonych dokumentów i na podstawie dokonanych ustaleń, co najistotniejsze, doszedł do wniosku, że strona powodowa nie wykazała swojej legitymacji czynnej w procesie. Sąd uznał bowiem, że dokumentami prywatnymi w postaci oświadczenia cedenta z 10 kwietnia 2017r., na którym podpisy składających je osób zostały notarialnie poświadczone, jak i wyciągu z załącznika, zawierającego wykaz wiarygodności, do powyższego oświadczenia, strona powodowa nie udowodniła faktu nabycia przez nią wiarygodności dochodzonej pozwem.

Powołując trafnie w swoich rozważaniach zasadę kontradiktoryjności, słusznie Sąd pierwszej instancji wskazał, że udowodnienie swoich twierdzeń czy zarzutów ciąży na tej stronie, która z nich wywodzi skutki prawne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Gdy zatem jedna ze stron przedstawia dowody na poparcie swoich twierdzeń, druga strona może ograniczyć się jedynie do ich kwestionowania, narażając się tym samym na uznanie tego za nieskuteczne przez Sąd i uznanie przedstawionych dowodów za wiarygodne lub powołać się na własne dowody (tzw. kontrdowody). Istotną więc jest przy ocenie twierdzeń i dowodów strony inicjującej postępowanie – powoda – postawa w ich przedmiocie strony przeciwnej, co znajdowało szczególną doniosłość w niniejszej sprawie. Zauważyć bowiem należy, że pozwany ani w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ani w toku całego postępowania pierwszoinstancyjnego (jak i nawet w postępowaniu odwoławczym, po doręczeniu mu odpisu apelacji) w żaden sposób nie zanegował powoływanych przez stronę powodową twierdzeń i dowodów na ich poparcie, w przedmiocie nabycia przez nią dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie wiarygodności w drodze cesji, pomijając już brak przedstawienia przez niego w tym przedmiocie jakichkolwiek wniosków dowodowych. W takich zaś okolicznościach dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów zgłoszonych na fakt nabycia przez powódkę dochodzonej wiarygodności w drodze tejże cesji była wadliwa, co czyniło skutecznym zarzut apelacji naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc. Niezależnie już od powyższych rozważań Sąd Okręgowy nadto zauważa, że legitymacja strony powodowej dodatkowo znajdowała potwierdzenie w dołączonej do jej apelacji umowie sprzedaży wiarygodności z 24 marca 2018r., na którą powódka powoływała się w pozwie i do której odwoływały się złożone w postępowaniu pierwszoinstancyjnym dokumenty. Na marginesie zaś tylko Sąd Okręgowy zauważa, że prezentowane przez Sąd Rejonowy rygorystyczne stanowisko co do oceny dowodów w przedmiocie nabycia praw wierzyciela w drodze cesji, mogłoby znajdować uzasadnienie w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności w wyniku przejścia uprawnień (art. 788 § 1 kpc), które jednak toczy się w innym trybie niż procesowy, a którego wyżej wskazane reguły przemawiają za prezentowanym stanowiskiem.

W takim stanie sprawy Sąd Rejonowy nie rozpoznał jej istoty. Do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi bowiem między innymi wówczas, gdy sąd nie zbadał materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie, w szczególności np. jeżeli sąd pierwszej instancji przyjął brak legitymacji procesowej którejś ze stron, a sąd odwoławczy tej oceny nie podzielił (zob. m. in. Postanowienia Sądu Najwyższego z: 17 czerwca 2015r., I CZ 47/15, z 26 marca 2015r., V CZ 7/15 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 6 września 2011r., I UK 70/11).

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Okręgowy, przyjmując, w istniejącym obecnie stanie sprawy, wykazanie przez stronę powodową jej legitymacji czynnej, poprzez udowodnienie nabycia dochodzonej pozwem wiarygodności, rozpozna jej istotę, a przede wszystkim poczyni istotne dla jej rozstrzygnięcia ustalenia faktyczne i rozważy je, przede wszystkim w świetle zarzutów podniesionych przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty i w lakonicznych wywodach jego uzasadnienia.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy uchylił na mocy art. 386 § 4 kpc, zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.